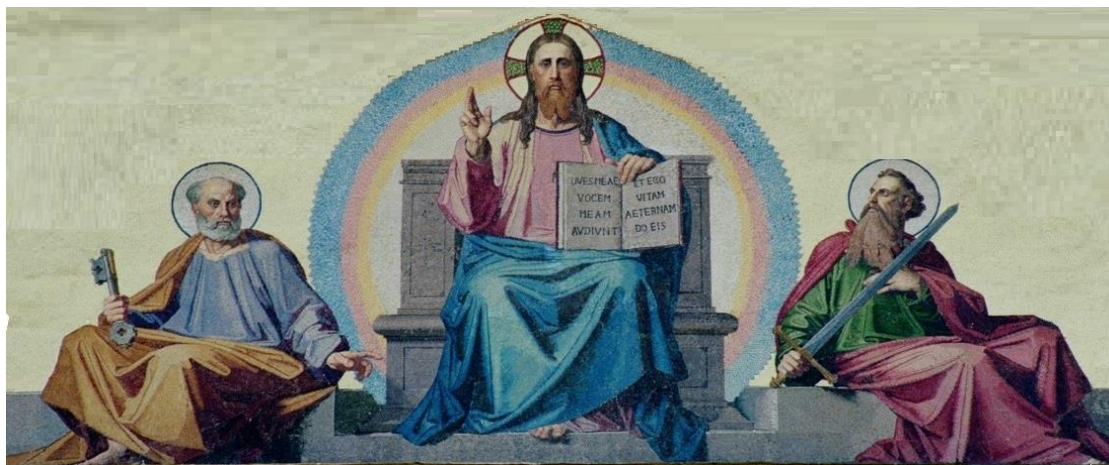

IX NIEDZIELA ZWYKŁA, 4 czerwca 2023r., NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY

1. Dzisiaj przeżywamy uroczystość Najświętszej Trójcy, która kończy okres Komunii Świętej wielkanocnej. Podczas Mszy Świętej o 11.00 będzie Rocznica I Komunii Świętej a po sumie adoracja i procesja wokół kościoła. Do puszki zbieramy ofiary na Świątynię Opatrzności Bożej.
2. W tym tygodniu:
 - **Poniedziałek** – wspomnienie św. Bonifacego, biskupa i męczennika,
 - **Czwartek** – uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa. Msze Święte o 8.00, 9.30, 11.00 i 18.00. Po mszy o 11.00 wyruszy procesja do czterech ołtarzy przygotowanych przez mieszkańców Suchocina, Wólki Górskiej, Nowego Dworu Mazowieckiego i Bożej Woli. Procesja przejdzie ulicami: Wojska Polskiego, Pileckiego, Wiosenną, Sadową i Wyszyńskiego. Zachęcamy do przystrojenia domów symbolami eucharystycznymi. Na procesję zapraszamy szczególnie dzieci pierwszokomunijne i rocznicowe. Przez okres dawnej Oktawy Bożego Ciała będziemy prowadzić procesje eucharystyczne wokół kościoła po mszach wieczornych.
 - **Piątek** – msza święta z okazji 22 rocznicy święceń kapłańskich ks. Roberta o 18.00.
 - **Sobota** – spotkanie dla ministrantów o 9.00.
3. W przyszłą niedzielę zapraszamy na Nieszpory Eucharystyczne o 17.00, po mszy wieczornej Wieczór Uwielbienia prowadzony przez Parafialny Zespół Muzyczny NaNowo.
4. Nabożeństwa czerwcowe odprawiane są w dni powszednie po mszy wieczornej (o 18.30) a w niedziele o 17.30.
5. Zapraszamy na Rodzinny Spływ Kajakowy 24 czerwca (informacje i zapisy do 11 czerwca w zakrystii lub kancelarii).
6. Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Warszawsko-Praskiej rozpoczęło rekrutację kandydatów na nowy rok akademicki 2023/2024. Będzie ona prowadzona od 1 czerwca do 8 września 2023 roku. Nasze Seminarium, które znajduje się w Warszawie-Tarchominie przy ul. Mehoffera 2, już od ponad dwudziestu lat przygotowuje kolejne roczniki kapłanów, którzy potem realizują swoje powołanie w Diecezji Warszawsko-Praskiej.
7. Do Sakramentu Małżeństwa przygotowują się:
Piotr Grzyb, kawaler z par. tut. i Paulina Emilia Dąbrowska, panna z Parafii św. Maksymiliana Kolbego w Nowym Dworze Mazowieckim. Zapowiedź druga.
Szymon Jakub Doroszkiewicz, kawaler z Parafii św. Józefa Robotnika w Wołominie i Dominika Wiśniewska, panna z par. tut. Zapowiedź druga.
Ktokolwiek wiedziałby o przeszkodach zachodzących pomiędzy tymi osobami proszony jest o zgłoszenie się do kancelarii. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.
8. Zachęcamy do lektury prasy katolickiej i gazetki parafialnej.

ŚWIĘTYMI BĄDŹCIE !

Tygodnik Parafii Św. Ap. Piotra i Pawła w Nowym Dworze Mazowieckim

Nr 39

4 czerwca 2023 r.

CYTAT Z EWANGELII NIEDZIELNEJ J 3,16:

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. (polski)

For God so loved the world, that he gave his one and only Son, that whoever believes in him should not perish, but have eternal life. (angielski)

Sic enim dilexit Deus mundum ut Filium suum unigenitum daret ut omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam. (łacina)

SŁOWA, KTÓRE ZMIENIŁY OBLICZE TEJ ZIEMI...

"Niech zstąpi Duch Twój! I odnowi oblicze ziemi. Tej Ziemi!" - te pamiętne słowa wypowiedziane na Placu Zwycięstwa w Warszawie, były mottem pierwszej pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Ojczyzny w czerwcu 1979 r.

Pielgrzymka ta, rozpoczęta w Warszawie 2 czerwca 1979 roku, w wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego, komentowana była w całej Europie jako obudzenie społeczeństwa polskiego po kilkudziesięcioletnim letargu komunistycznego uśpienia. Pielgrzymka ta - jak ją nazwał sam Jan Paweł II - była "bierzmowaniem dziejów naszego narodu".

Jan Paweł II wystąpił wówczas w roli nie tylko pasterza Kościoła, ale i inspiratora przemian społecznych, jakie niebawem miały nastąpić w Polsce. Bez tej pielgrzymki do Polski nie byłoby "Solidarności", nie byłoby Roku 1989, nie byłoby wreszcie dzisiejszego procesu integracji europejskiej.

Ten pierwszy pobyt Papieża-Polaka w Ojczyźnie, Jan Paweł II rozpoczął od przywrócenia rodakom ich godności. "Człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie

może zrozumieć, ani kim jest, ani jako jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie. Nie może tego wszystkiego zrozumieć bez Chrystusa" - mówił na Placu Zwycięstwa w Warszawie.

"Czyż Chrystus tego nie chce, czyż Duch Święty tego nie rozsądza, ażeby ten Papież - Polak, Papież Słowianin, właśnie teraz odślonił duchową jedność chrześcijańskiej Europy, na którą składają się wie wielkie tradycje: Zachodu i Wschodu" - mówił na gnieźnieńskich Wzgórzu Lecha.

I wreszcie Jan Paweł II ukazał dziedzictwo naszej narodowej a zarazem chrześcijańskiej kultury. "Kultura jest przede wszystkim dobrem wspólnym narodu. Kultura polska jest dobrem, na którym opiera się życie duchowe Polaków. Ona wyodrębnia nas jako naród. Ona stanowi o nas przez cały ciąg dziejów." Jan Paweł II wzywał nas wówczas ze wszystkich sił do wierności dziedzictwu naszej kultury.

Jan Paweł II przebywając w narodowym sanktuarium na Jasnej Górze ukazywał nam czym jest "duchowa wolność w sytuacji niewoli".

Stojąc na Jasnogórskim Szczytce mówił: "Tak więc słowo <niewola>, które nas zawsze boli, w tym jednym miejscu nas nie boli. W tym jednym odniesieniu napełnia nas ufnością, radością posiadania wolności! Tutaj zawsze byliśmy wolni!"

Dodał przy tym, że "Jasna Góra jest prawdziwym sanktuarium narodu. Trzeba przykładać ucho do tego świętego miejsca, aby czuć jak bije serce Narodu w sercu Matki!"

Tam też - wzorem Prymasa Tysiąclecia i polskiego Episkopatu dokonał zawierzenia Kościoła w Polsce Maryi.

Warto zakończyć te wspomnienia słowami Papieża z innej pielgrzymki do Polski: „Bogu dziękujcie, ducha nie gaście!”

Boże Ciało

Boże Ciało – **uroczystość liturgiczna ku czci Jezusa Chrystusa obecnego w Najświętszym Sakramencie**. Głównym punktem obchodów jest procesja Eucharystyczna ulicami miast i miejscowości.

U początków święta – jak w przypadku wielu innych świąt kościelnych – są objawienia. W 1245 roku w widzeniach świętej Julianny z Mont Cornillon, przełożonej zakonu augustianek, Chrystus żądał ustanowienia osobnego święta ku czci Najświętszej Eucharystii. Wyzaczył nawet na ten dzień czwartek po niedzieli Świętej Trójcy. Czwartek jako dzień ustanowienia Eucharystii. Święto miał mieć charakter radosny i dziękczynny.

Już rok później odbyła się pierwsza procesja Eucharystyczna, ale też tego samego roku zaczęto poddawać w wątpliwość prawdziwość objawień, a siostrę Juliannę oskarżono o herezję. Święta sprawa Eucharystii nie została jednak zapomniana. Rozważano sprawę kultu Bożego Ciała i Krwi.

Do ostatecznego uznania tego święta skłonił władze kościelne cud Eucharystyczny, który miał miejsce w Boldenie (Włochy) w 1263 roku. W czasie jednej z mszy podczas Przemienienia odprawiający kapłan – niewierzący w transsubstancjację (realną obecność Chrystusa w Eucharystii) zauważyć miał, że z konsekrowanej Hostii wprost na leżący na ołtarzu korporał zaczęły spadać krople Krwi. Poplamiona Krwią chusta została przesłana papieżowi, który umieścił ją jako relikwię w katedrze i rozpoczął aktywne starania o ustanowienie święta Najświętszego Ciała i Krwi Jezusa Chrystusa w Kościele katolickim.

Po licznych perturbacjach papież Urban w 1389 roku włączył je w poczet głównych świąt Kościoła.

W Polsce obchodzono je już wcześniej, bo od 1320 roku, a w 1420 ustanowione jako ogólnopolskie.

Głównym celem obchodów Bożego Ciała jest publiczne wyznanie wiary w obecność Jezusa Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, oddanie Mu czci i podziękowanie za łaski płynące przez ten Sakrament, a także przebłaganie za zniewagi wyrządzone przez słabości i oziębłość ludzką oraz bluźnierstwa niewierzących.

Niosąc Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie przez ulice wiosek i miast dajemy świadectwo, że to On nas prowadzi, idzie z nami, pokazuje to co w życiu najważniejsze, rozświetla drogi, możemy doświadczyć Jego obecności i bliskości. Wychodzimy na ulice z Chrystusem także dlatego, żeby Jego błogosławieństwo mogło dotrzeć do każdego człowieka.

Na czele procesji niesiona jest zawsze monstrancja z Najświętszym Sakramentem. Monstrancja (z łac. pokazywać). to drogocenne naczynie, w którym do adoracji wiernych wystawiony jest Chleb Eucharystyczny. Początkowo miała kształt wieży gotyckiej, obecnie kształt słońca.

Procesja z monstrancją zatrzymuje się kolejno przy czterech ołtarzach. Ołtarzy jest tyle ilu ewangelistów. Przy każdym ołtarzu czytane są fragmenty z jednej z czterech Ewangelii, tematycznie związane z Eucharystią. Dawniej kapłana niosącego monstrancję podtrzymywał król z najważniejszymi dostojnikami państwowymi. Nad monstrancją niesiony jest baldachim. Z przodu procesji bielanki sypią kwiaty, po których idzie kapłan z monstrancją, w niektórych miastach układane są kwietne dywany. Zakończeniem procesji jest błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Ułożenie liturgii i tekstów na czas święta zlecono św. Tomaszowi z Akwinu. Stworzył na tę okazję jeden z najpiękniejszych hymnów kościelnych: „Sław języku tajemnicę.” Boże Ciało obchodzone jest też w innych krajach, uroczystości są zróżnicowane i nie wszędzie obchodzone są w tym samym terminie.